

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av mervärdesskattelagen och 18 § i punktskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att mervärdesskattelagen och punktskattelagen ändras.

I mervärdesskattelagen och punktskattelagen görs de ändringar som förutsätts i rådets direktiv om ändring av mervärdesskattedirektivet och punktskattedirektivet vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen.

Det föreslås att försäljning av varor och tjänster till försvarsmakten i andra medlemsstater befrias från mervärdesskatt under vissa förutsättningar, när försvarsmaktens väpnade styrkor i en medlemsstat deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna utanför sin medlemsstat.

Till punktskattelagen fogas en bestämmelse med stöd av vilken sådana punktskattepliktiga produkter som levereras för att användas i Finland av försvarsmaktens väpnade styrkor som tillhör andra medlemsstater ska befrias från punktskatt, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna.

Lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2022.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 EU:s gemensamma försvarspolitik	4
1.3 Beredning	5
2 Nuläge och bedömning av nuläget	5
2.1 EU-lagstiftningen före direktivändringarna	5
2.1.1 Mervärdesskattedirektivet	5
2.1.2 Punktskattedirektivet	7
2.2 Nationell lagstiftning	7
2.2.1 Mervärdesskattelagen	7
2.2.2 Punktskattelagen	8
3 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll	8
4 Propositionens mål och de viktigaste förslagen	10
4.1 Allmänt	10
4.2 Mervärdesskattelagen	10
4.3 Punktskattelagen	10
5 Förslagets konsekvenser	10
5.1 Ekonomiska konsekvenser	10
5.2 Konsekvenser för förvaltningen	12
6 Remissvar	12
7 Specialmotivering	12
7.1 Mervärdesskattelagen	12
7.2 Punktskattelagen	19
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	19
9 Ikraftträdande	19
LAGFÖRSLAG	21
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	21
2. Lag om ändring av 18 § i punktskattelagen	24
BILAGOR	26
PARALLELLTEXTER	26
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	26
2. Lag om ändring av 18 § i punktskattelagen	31
FÖRORDNINGSGRANSKAST	33
Statsrådets förordning om ändring av 3 § i statsrådets förordning om mervärdesskatten	33

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Europeiska unionens råd antog den 16 december 2019 rådets direktiv (EU) 2019/2235 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen, nedan *ändringsdirektivet*. Medlemsstaterna ska tillämpa de nya bestämmelserna från ingången av juli 2022.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A32019L2235&qid=1634031647461>

Genom det antagna direktivet ändras de bestämmelser om gemenskapens mervärdesskattesystem som ingår i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *mervärdesskattedirektivet*, samt de bestämmelser om det system för punktskatt som tillämpas inom unionen som ingår i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan *punktskattedirektivet*.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32008L0118&from=FI>

Rådet antog den 19 december 2019 direktiv (EU) 2020/262 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), som ersätter rådets direktiv 2008/118/EG. Direktivet trädde i kraft våren 2020 och ska tillämpas från och med den 13 februari 2023. En bestämmelse om skattefrihet i fråga om försvarsinsatser inom EU har också tagits in i det nya punktskattedirektivet.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A32020L0262&qid=1636020599552>

Ändringsdirektivet baserar sig på Europeiska kommissionens förslag av den 24 april 2019 (COM(2019) 192) samt på kommissionens meddelande av den 7 april 2016 om en handlingsplan för mervärdesskatt (COM(2016) 148), som utgör bakgrund till förslaget och som behandlar olika sätt att modernisera mervärdesskattesystemet.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52019PC0192&qid=1634031753489>

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52016DC0148&qid=1634031859862>

Syftet med ändringarna är att i så hög grad som möjligt harmonisera den mervärdesskatte- och punktskattemässiga behandlingen av försvarsinsatser inom ramen för EU och Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato). Ändringarna i direktivet förutsätter att Finlands mervärdesskattelag (1501/1993) och punktskattelag (182/2010) ändras.

Statsrådet har överlämnat en skrivelse till riksdagen (U 1/2019 rd) om förslag till rådets direktiv om ändring av mervärdes- och punktskattedirektiven vad gäller försvarsinsatser inom unionens ram. Statsrådet understödde en harmonisering av den mervärdesskatte- och punktskattemässiga

behandlingen av försvarsinsatser inom ramen för EU och Nordatlantiska fördragsorganisationen. Stora utskottet instämde i statsrådets ståndpunkt i enlighet med finansutskottets ställningstagande (Stora utskottets protokoll 10/2019 rd).

https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/KokousPoytakirja/Sivut/SuVP_10+2019.aspx

1.2 EU:s gemensamma försvarspolitik

Målet med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, nedan *GSFP*, som ingår i Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (2007/C 306/01), som trädde i kraft 2009, är att gradvis fastställa en gemensam försvarspolitik för EU.

Bestämmelserna om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik ingår i avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 i fördraget om Europeiska unionen (2016/C 202/01), nedan *EU-fördraget*. I EU-fördraget ingår bland annat en klausul om ömsesidigt bistånd, och fördraget möjliggör genom permanent strukturerat samarbete ett ökat samarbete mellan medlemsstaterna i militära frågor.

I juni 2016 offentliggjordes en global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik¹. I strategin behandlas den fortsatta utvecklingen av säkerhets- och försvarssamarbetet inom EU. Europeiska rådet uppmanade i december 2017 den höga representanten, kommissionen och medlemsstaterna att föreslå åtgärder för främjande av militär rörlighet (EUCO 19/1/17 REV 1). Som en fortsättning på Europeiska unionens gemensamma meddelande i november 2017 om förbättrad militär rörlighet i Europeiska unionen (JOIN(2017) 41 final) gav kommissionen och den högre representanten i mars 2018 ett gemensamt meddelande om handlingsplanen för militär rörlighet (JOIN(2018) 5 final). Där påtalas ett behov av att säkerställa att försvarsinsatser behandlas likvärdigt för att minska den administrativa bördan i fråga om militär rörlighet och förse medlemsstaterna med incitament att samarbeta. I planen gavs kommissionen i uppdrag att bedöma om det är möjligt att anpassa mervärdesskattebehandlingen av de försvarsinsatser som görs inom ramen för EU och Nato.

I samband med EU:s globala strategi antog rådet i november 2018 slutsatser om säkerhet och försvar (13978/18). Rådet välkomnade de påtagliga framsteg som gjorts på området för säkerhet och försvar och framhöll vikten av att upprätthålla denna drivkraft genom medlemsstaternas och EU-institutionernas fortsatta engagemang. I sina slutsatser välkomnade rådet de framsteg som gjorts med genomförandet av det permanent strukturerade samarbetet och åtgärderna för att förbättra rörligheten.

Genom kommissionens förslag till direktiv 2019 fullgjorde kommissionen sitt åtagande när det gäller att bedöma om mervärdesskattebehandlingen av de försvarsinsatser som genomförts inom ramen för EU och Nato kan anpassas. Förslaget ligger i linje med EU:s globala strategi, genomförandeplanen för säkerhet och försvar, den europeiska försvarshandlingsplanen och handlingsplanen för militär rörlighet.

Kommissionen publicerar årligen en lägesrapport om genomförandet av handlingsplanen för militär rörlighet. I den tredje rapporten (JOIN(2021) 26 final), som offentliggjordes i september 2021, konstateras det att målet att harmonisera undantagen från mervärdes- och punktskatteplikt uppnås i och med genomförandet av ändringsdirektivet. I rapporten konstateras det också att det

¹ https://eeas.europa.eu/archives/docs/top_stories/pdf/eugs_sv_.pdf, Rådets slutsatser om genomförande av EU:s globala strategi på säkerhets- och försvarsområdet (14149/16)

i samband med lägesrapporten 2022 kan slås fast nya resultat som kan tas med i handlingsplanen.

Den strategiska styrprocessen för EU:s säkerhets- och försvarssamarbete, dvs. arbetet med den strategiska kompassen, inleddes 2020. Syftet med kompassen är att precisera de mål som ställts upp i den globala strategin och i rådets slutsatser från 2016 och som gäller krishantering, stöd till partner och skydd av Europa och dess medborgare. Kompassen är uppbyggd kring fyra helheter. Dessa är krishantering, resiliens, förmågor och samarbete med partner. Målet är att effektivisera genomförandet av den fastställda målnivån för EU och säkerställa att de försvarsinitiativ som har inletts under de senaste åren har önskad effekt. I den strategiska kompassen föreslås också att lägesrapporten för 2022 ska kompletteras. EU:s utrikes- och försvarsministrar godkände den strategiska kompassen den 21 mars 2022 och Europeiska rådet godkände den i mars 2022.

1.3 Beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet. En remissbehandling av propositionsutkastet ordnades 11.3–1.4.2022. Utlåtanden begärdes av myndigheter, intresseorganisationer inom näringslivet och aktörer som är centrala med tanke på propositionen, totalt 10 aktörer.

Begäran om utlåtande och de utlåtanden som lämnats finns på statsrådets webbplats på adressen valtioneuvosto.fi/hankkeet med projektkoden [VM101:00/2021](#).

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 EU-lagstiftningen före direktivändringarna

2.1.1 Mervärdesskattedirektivet

I mervärdesskattedirektivet, som gäller det mervärdesskattesystem som tillämpas inom EU, finns inga bestämmelser om allmänna undantag i fråga om nyttigheter som säljs för säkerhets- och försvarsändamål. I enlighet med de allmänna reglerna i direktivet och de allmänna principerna för mervärdesskatt ska mervärdesskatt betalas på varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits väpnade styrkor eller på varor som väpnade styrkor har importerat. Mervärdesskattedirektivet innehåller inte heller några bestämmelser om mervärdesskattemässig behandling av försäljning av varor och tjänster till väpnade styrkor inom ramen för försvarsinsatserna inom unionen. Försäljning till väpnade styrkor i EU:s medlemsstater kan således i dagsläget inte befrias från skatt, när de väpnade styrkorna deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Bestämmelser om försvarsinsatser inom ramen för Nato ingår för närvarande i artiklarna 22, 143 och 151 i mervärdesskattedirektivet. Med stöd av dessa är leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster samt införsel av varor under vissa förutsättningar befriade från mervärdesskatt, när förvärvet eller införseln genomförs av försvarsmakten i en stat som är ansluten till Nordatlantiska fördraget när staten deltar i gemensamma försvarsansträngningar utanför sin medlemsstat. Undantag har angetts för sådana situationer där kopplingen mellan intäktsflödet och kostnadsflödet bryts. Den mervärdesskatt som tas ut för leveranser och tillhandahållanden utgör då inkomst i den stat där de väpnade styrkorna är stationerade i stället för i styrkornas egen stat.

Enligt artikel 143.1 h i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna undanta transaktioner från skatteplikt när det gäller import av varor till en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget, om den görs av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i detta fördrag och varorna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

Enligt artikel 151.1 c i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna undanta transaktioner från skatteplikt när det gäller leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs i en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget och är avsedda för väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i det fördraget samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna. Enligt artikel 151.1 d ska medlemsstaterna undanta transaktioner från skatteplikt när det gäller leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs med en annan medlemsstat som bestämmelseort och är ämnade för väpnade styrkor tillhörande varje annan stat som är part i Nordatlantiska fördraget än destinationsmedlemsstaten samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

Enligt Europeiska unionens domstols dom (mål C-225/11, Able UK Ltd) ska artikel 151.1 c om Nato tolkas på så sätt att tjänster som tillhandahålls i en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget är undantagna från mervärdesskatt endast när dessa tjänster tillhandahålls en del av den andra statens väpnade styrkor som deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna eller en civil del som åtföljer dessa styrkor, och tjänsterna tillhandahålls en del av dessa väpnade styrkor som är stationerade i eller befinner sig i den berörda medlemsstaten eller en civil del som åtföljer dessa styrkor. Artikel 151.1 c gäller alltså situationer där de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nato befinner sig utanför sin stat i en medlemsstat som är part i Nato och skaffar varor eller tjänster i denna stat. Artikel 151.1 d gäller situationer där de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nato befinner sig utanför sin stat i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de nyttigheter som säljs beskattas.

Enligt artikel 3.1 a i mervärdesskattedirektivet ska skatt inte tas ut i fråga om gemenskapsinterna förvärv av varor som görs av en näringsidkare eller av en juridisk person som inte är näringsidkare, om leverans av varorna skulle vara undantagen från skatteplikt i medlemsstaten i enlighet med artiklarna 148 och 151. Denna skattefrihet är inte beroende av det sammanlagda beloppet av köparens årliga förvärv. I enlighet med artikel 151.1 d ska skatt således inte betalas i den medlemsstat som köpt varor i en annan medlemsstat, om motsvarande försäljning skulle ha varit skattefri i denna medlemsstat med stöd av bestämmelsen. Enligt artikel 139.1 andra stycket i direktivet ska undantaget i fråga om gemenskapsintern varuförsäljning inte tillämpas på leverans av varor till en sådan näringsidkare eller juridisk person som inte är näringsidkare och vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1. Med andra ord tillämpas inte bestämmelsen om skattefrihet vid gemenskapsintern varuförsäljning på detta slag av försäljning, utan skattefriheten följer av artikel 148 eller 151 i direktivet. Skyldigheten att lämna en sammanställning enligt artikel 262 gäller på denna grund inte försäljning som är skattefri.

Enligt artikel 151.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet ska undantagen i första stycket, inom de gränser som fastställs av värdmedlemsstaten, gälla till dess att gemensamma skatteregler är införda. Enligt artikel 151.2 får undantaget när det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten.

I artikel 22 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs det att om de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nordatlantiska fördraget, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med ett gemenskapsin-ternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undan-taget från skatteplikt enligt artikel 143 h. Bestämmelsen gäller situationer där de väpnade styr- korna i de stater som är parter i Nato har deltagit i gemensamma försvarsinsatser och då skatte- fritt har skaffat eller importerat varor för att användas i dessa försvarsinsatser, medan varorna senare tas i annat bruk av de väpnade styrkorna eller av civilpersonalen.

2.1.2 Punktskattedirektivet

De grundläggande principerna för punktbeskattningen har i EU harmoniserats i punktskattedi- rektivet. I direktivet fastställs ett allmänt system för punktskatter, och det tillämpas på harmo- niserade punktskattepliktiga alkoholdrycker, tobaksvaror och energiprodukter. I direktivet be- handlas i synnerhet produktion, lagring och flyttning av punktskattepliktiga produkter mellan medlemsstaterna. Det huvudsakliga syftet med punktskattedirektivet är att möjliggöra fri rör- lighet för produkter inom EU och samtidigt säkerställa att punktskatterna tas ut på rätt sätt i medlemsstaterna. Skattskyldighet uppkommer i den medlemsstat där produkterna överläts till förbrukning.

I artikel 12 i det nuvarande punktskattedirektivet föreskrivs om de aktörer som är berättigade till undantag från skatteplikt när vissa villkor uppfylls. Punktskattedirektivet innehåller i dags- läget inga bestämmelser om den punktskattemässiga behandlingen av leveranser av produkter inom ramen för försvarsinsatser inom EU. I artikeln föreskrivs det om undantag i fråga om leveranser av punktskattepliktiga produkter till väpnade styrkor i stater som är parter i Nordat- lantiska fördraget. Med stöd av artikel 12.4 i punktskattedirektivet ska punktskattepliktiga varor, med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställts av värdmedlemsstaten, vara be- friade från punktskatt om de är avsedda att användas av de väpnade styrkorna, av den civilper- sonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier i någon annan stat som är part i Nordatlantiska fördraget än den medlemsstat där punktskatten kan tas ut.

2.2 Nationell lagstiftning

2.2.1 Mervärdesskattelagen

Mervärdesskattedirektivet har i Finland huvudsakligen genomförts genom mervärdesskattela- gen. I likhet med det gällande mervärdesskattedirektivet innehåller Finlands mervärdesskattelag för närvarande inga bestämmelser om den mervärdesskattemässiga behandlingen av försäljning i anslutning till försvarsinsatser inom ramen för EU. Undantag kan således för närvarande inte beviljas i fråga om försäljning av sådana nyttigheter till väpnade styrkor i EU:s medlemsstater som de behöver när de deltar i försvarsinsatser i en annan medlemsstat för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Den enda bestämmelsen i mervärdesskattelagen som handlar om försäljning till väpnade styrkor finns i 72 d § 4 mom. Enligt momentet betalas skatt inte på försäljning av varor och tjänster som tillhandahålls väpnade styrkor i en annan medlemsstat när styrkorna tillhör en stat som är med- lem i Atlantpakten och deltar i gemensamt försvar eller när varorna och tjänsterna tillhandahålls civilpersonal som åtföljer dessa styrkor eller de är avsedda för styrkornas mässar och marketen- terier, under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i destinationsstaten. Skatte- friheten gäller inte destinationsstatens eget försvar. Enligt 5 mom. ska förutsättningarna för

skattefrihet påvisas så som föreskrivs genom förordning. Bestämmelsen motsvarar artikel 151.1 d i mervärdesskattedirektivet.

Finland hör inte till Nato, så i mervärdesskattelagen ingår inte i dagens läge några andra bestämmelser om Nato utöver 72 d § 4 mom. Lagen innehåller således till exempel inga bestämmelser om de varor och tjänster som köps i Finland av Natos övriga medlemsstaters väpnade styrkor i Finland eller om införsel av varor i Finland.

2.2.2 Punktskattelagen

Punktskattedirektivet har genomförts i Finland genom punktskattelagen. I 18 § i punktskattelagen föreskrivs om de aktörer som är befriade från punktskatt under vissa förutsättningar. Enligt paragrafens 3 punkt hör till de skattefria produkterna sådana punktskattepliktiga produkter som är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier. Paragrafen innehåller inga bestämmelser om den skattemässiga behandlingen av produkter som används för försvarsinsatser inom ramen för EU. Befrielse kan således i dagens läge inte beviljas när väpnade styrkor i EU:s medlemsstater deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

3 EU-rättsaktens målsättning och huvudsakliga innehåll

Syftet med de ändringar som införts i mervärdesskattedirektivet är att harmonisera mervärdesskattebehandlingen av försvarsinsatser som genomförs inom ramen för EU och Nato, dvs. att se till att nyttigheter som skaffats för försvarsinsatser inom ramen för EU befrias från mervärdes- och punktskatt i samma omfattning som i fråga om försvarsinsatser inom ramen för Nato. Enligt tredje skälet i ingressen till ändringsdirektivet bör prioritet ges åt behovet av att förbättra den europeiska kapaciteten på försvars- och krishanteringsområdet och stärka unionens säkerhet och försvar. I skälet hänvisas det till att unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen i sitt gemensamma meddelande år 2018 om handlingsplanen för militär rörlighet erkände det övergripande behovet av att anpassa mervärdesskattebehandlingen av försvarsinsatser som görs inom unionens och Natos ramar.

Enligt motiveringen till kommissionens förslag förutsätter förenlighet med mervärdesskattedirektivet (undantag relaterade till vissa transaktioner som behandlas som export), särskilt med de bestämmelser i direktivet som handlar om Nato och den tolkning som Europeiska unionens domstol gett om dessa i mål C-225/11, att man från undantagen utesluter leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster för de väpnade styrkor i medlemsstaten i vilken dessa varor levereras eller tjänster tillhandahålls. Att tillämpningsområdet avgränsas till situationer där kopplingen mellan intäktsflödet och kostnadsflödet bryts är förenligt med mervärdesskattedirektivets bestämmelser om EU:s institutioner och internationella organisationer. Det att kopplingen mellan intäktsflödet och kostnadsflödet bryts har att göra med att en medlemsstat inte ska få skatteintäkter för de förvärv som de väpnade styrkorna i en annan medlemsstat gör.

I enlighet med vad som konstateras ovan följer bestämmelserna i ändringsdirektivet i hög grad ordalydelsen i mervärdesskattedirektivets nuvarande bestämmelser om Nato. Enligt de nya bestämmelserna ska leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som är avsedda att användas antingen av väpnade styrkor eller av civilpersonal som åtföljer dem befrias från skatt endast när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utanför deras medlemsstat. Undantag från skatteplikt gäller leveranser av varor och tillhandahållanden av

tjänster inom en medlemsstat avsedda för försvarsmaktens väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater, leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till en annan medlemsstat, avsedda för försvarsmaktens väpnade styrkor tillhörande någon annan medlemsstat än destinationsmedlemsstaten, och import av varor till en medlemsstat som görs av försvarsmaktens väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater. Undantaget omfattar inte leveranser av varor, tillhandahållanden av tjänster eller import av varor till försvarsmaktens väpnade styrkor i den medlemsstat där varorna levereras, tjänsterna tillhandahålls eller varorna importeras.

Enligt fjärde skälet i ingressen till ändringsdirektivet omfattar försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens militära uppdrag och operationer, insatser av stridsgrupper, ömsesidigt bistånd, projekt inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet och Europeiska försvarsbyråns (EDA) verksamhet. Enligt skälet omfattar försvarsinsatser inte verksamhet enligt solidaritetsklausulen i artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan *EUF-fördraget*, eller någon annan bilateral eller multilateral verksamhet mellan medlemsstater, som inte avser försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Enligt artikel 222.1 i EUF-fördraget ska unionen och dess medlemsstater handla gemensamt i en anda av solidaritet om en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakats av människor.

Undantagen omfattar inte heller utplacering av väpnade styrkor enbart av säkerhetsskäl, humanitära insatser eller räddningsinsatser eller sådan verksamhet enligt EUF-fördraget som inte har några konsekvenser för försvaret. Enligt åttonde skälet i ingressen till ändringsdirektivet bör undantagen vara begränsade i omfattning och undantag bör endast gälla i situationer där väpnade styrkor utför uppgifter som är direkt kopplade till en försvarsinsats inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik och bör inte omfatta civila uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Varor som levereras eller tjänster som tillhandahålls för användning av civilpersonal kan därför endast omfattas av undantagen när civilpersonalen åtföljer väpnade styrkor som utför uppgifter som är direkt kopplade till en försvarsinsats inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utanför deras medlemsstat. Uppgifter som uteslutande utförs av civil personal, eller uteslutande utförs genom utnyttjande av civil kapacitet, bör inte betraktas som en försvarsinsats när direktivets bestämmelser tillämpas.

Genom ändringsdirektivet har mervärdesskattedirektivet också kompletterats med en bestämmelse som motsvarar den gällande bestämmelsen om förvärv i Natos medlemsstater, enligt vilken användningen av varor i vissa situationer likställs med gemenskapsinternt förvärv av varor. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att användningen av varor behandlas som ett unionsinternt förvärv mot vederlag i situationer där varorna återförs till den egna medlemsstaten och de inte ursprungligen har köpts som skattepliktiga varor. Enligt den sista meningen i åttonde skälet i ingressen bör undantagen inte under några omständigheter omfatta varor eller tjänster som de väpnade styrkorna förvärvar för användning av styrkorna, eller av den civilpersonal som åtföljer dem, inom den egna medlemsstaten.

Genom ändringsdirektivet har en ny bestämmelse om undantag från betalning av punktskatt fogats till artikel 12 i punktskattedirektivet. Punktskattepliktiga varor ska undantas från betalning av punktskatt om de är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje annan medlemsstat än den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, om dessa styrkor deltar i försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Undantaget omfattar leverans av punktskattepliktiga varor som är avsedda att användas av väpnade styrkor som deltar i en gemensam försvarsinsats och av civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier.

4 Propositionens mål och de viktigaste förslagen

4.1 Allmänt

Syftet med propositionen är att genomföra ändringsdirektivet. I mervärdesskattelagen och punktskattelagen görs de ändringar som direktivet förutsätter.

4.2 Mervärdesskattelagen

Det föreslås att mervärdesskattelagen ändras så att det till 12 kap., som gäller återbäring av skatt till andra än de skattskyldiga, fogas en bestämmelse enligt vilken det till försvarsmakten i en annan medlemsstat som befinner sig i Finland under vissa förutsättningar ska återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts i Finland, om försvarsmakten deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Till lagens 72 d §, som handlar om skattefrihet i internationell handel, fogas en bestämmelse enligt vilken det till försvarsmakten i en annan medlemsstat ska återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utanför sin medlemsstat.

Till 94 § i mervärdesskattelagen, som gäller skattefrihet för varor som importeras, ska enligt propositionen fogas en bestämmelse om skattefrihet för varor som importeras för användning av en annan medlemsstats försvarsmakt. Skattefriheten föreslås gälla situationer där försvarsmakten deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utanför sin medlemsstat.

Det föreslås också att det till mervärdesskattelagen ska fogas en bestämmelse enligt vilken väpnade styrkors användning av varor för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem ska likställas med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag, om försvarsmakten väpnade styrkor inte har köpt dessa varor enligt de allmänna reglerna om beskattning och om import av dessa varor inte skulle vara berättigade till skattefrihet.

4.3 Punktskattelagen

Till lagen fogas en bestämmelse om befrielse från skatt i fråga om gemensamma försvarsinsatser inom unionen. Bestämmelsen motsvarar till sitt innehåll den befrielse från skatt enligt gällande 18 § 3 punkten som gäller stater som är parter i Nordatlantiska fördraget. Befrielsen från punktskatt föreslås gälla överlåtelse av punktskattepliktiga alkoholdrycker, tobaksvaror och energiprodukter som är avsedda att användas av andra medlemsstaters väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller markenterier. Befrielsen från skatt gäller inte den finska försvarsmaktens väpnade styrkor.

5 Förslagets konsekvenser

5.1 Ekonomiska konsekvenser

Enligt fjärde skälet i ingressen till ändringsdirektivet omfattar försvarsinsatser som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik militära uppdrag och operationer, insatser av stridsgrupper, ömsesidigt bistånd, projekt

inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet och Europeiska försvarsbyråns (EDA) verksamhet.

Kommissionen har i det förslag till direktiv som lades fram i april 2019 granskat konsekvenserna för skatteintäkterna av de försvarsinsatser som genomförs inom ramen för unionen. Kommissionens konsekvenskalkyler är uppskattningar, eftersom detaljerade uppgifter om försvarsutgifterna är konfidentiella eller inte finns att tillgå. Uppgifterna från 2019 har använts som utgångspunkt för uppskattningarna, för det finns inte tillgång till färskare eller bättre information om konsekvenserna av befrielsen från skatteplikt när det gäller försvarsinsatser inom unionen.

Enligt kommissionen ska undantagen från skatt gälla (åter)utplacering av trupper i anslutning till militära operationer och insatser inom ramen för GSFP, men kommissionen har inte lagt fram några konsekvensanalyser om dem. Enligt kommissionen har undantag från skatt i fråga om EU:s stridsgrupper tills vidare ingen inverkan på skatteintäkterna, eftersom inga stridsgrupper ännu inte har utplacerats. Enligt kommissionen är det inte möjligt att förutsäga vilka konsekvenser undantag för ömsesidigt bistånd får på skatteintäkterna i en sådan situation enligt EU-fördraget där en medlemsstat utsätts för ett väpnat angrepp. Enligt kommissionen kan det antas att det permanenta strukturerade samarbete som inrättats i enlighet med EU-fördraget, och i vilket 25 medlemsstater deltar, kommer att leda till en förlust av skatteintäkter. Enligt kommissionens bedömning är de enda intäktsförlusterna i samband med Europeiska försvarsbyråns verksamhet för närvarande kopplade till den verksamhet som avses i EU-fördraget, och som omfattar regelbunden utbildning och operativ utbildning.

I fråga om medlemmar i Europeiska försvarsbyrån uppgick utgifterna för verksamhet som läggs ut på entreprenad och underhåll för alla medlemsstater (utom Danmark) till 5,3 miljarder euro under 2014, enligt kommissionens direktivförslag. Enligt kommissionen kan det antas att högst 10 procent av det totala beloppet (530 miljoner euro) omfattas av de nya reglerna eller av bestämmelserna om Natos verksamhet. Detta gäller leveranser av varor (till exempel livsmedel, bränsle, utrustning och el) och tjänster (till exempel catering, kommunikation, underhåll, reparationer och transporter). Enligt kommissionen är 530 miljoner euro för utkontrakterad verksamhet en försiktig uppskattning, som kan tolkas som en förlust av mervärdesskatteintäkter på cirka 80 miljoner euro för alla medlemsstater.

I brist på mer detaljerade uppgifter är det svårt att uppskatta eventuella intäktsförluster för Finland. Detta beror delvis på att EU inte tidigare har haft någon gemensam försvarspolitik. Att försvarsinsatser inom unionen, som undantaget från skatteplikt ska tillämpas på, hittills endast har använts i ringa utsträckning inverkar också. Undantagen kan dock leda till förlust av skatteintäkter i och med att de försvarsinsatser som görs inom ramen för unionen utvecklas och användningen av dessa försvarsinsatser ökar. I detta skede bedöms de eventuella intäktsförlusterna vara små.

Finland kan på motsvarande sätt dra nytta av undantagen från skatteplikt när landet deltar i sådana försvarsinsatser utanför Finland som görs inom ramen för unionen och som omfattas av tillämpningsområdet för undantagen. Finland deltar aktivt i fastställandet av EU:s gemensamma försvarspolitik och i utvecklandet av försvarssamarbetet bland annat när det gäller det permanenta strukturerade samarbetet, stridsgrupper, militära krishanteringsinsatser, ömsesidigt bistånd och Europeiska försvarsbyråns verksamhet.

5.2 Konsekvenser för förvaltningen

Ändringarna i den mervärdesskatte- och punktskattemässiga behandlingen av försvarsinsatser inom ramen för unionen kan i vissa situationer medföra nya problem med gränsdragning mellan olika situationer och på så sätt öka de administrativa kostnaderna för skatteförvaltningarna och företag.

I det här skedet ökar de föreslagna ändringarna endast i liten utsträckning behovet av styrning och de administrativa kostnaderna för Skatteförvaltningen. Ändringarna bedöms inte medföra något behov av tilläggsfinansiering för Skatteförvaltningen. I takt med att försvarsinsatserna inom unionen utvecklas och användningen av försvarsinsatserna inom ramen för unionen ökar kan det bli nödvändigt att ompröva frågan.

6 Remissvar

Utlåtanden om propositionsutkastet lämnades av 9 aktörer. Utlåtanden lämnades av försvarsministeriet, inrikesministeriet, utrikesministeriet, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Finsk Handel rf, Centralhandelskammaren, Företagarna i Finland rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Remissinstanserna förhöll sig positivt till propositionen. I flera remissvar framfördes att utrikesministeriets finskspråkiga namn ulkoasiainministeriö, som förekommer i mervärdesskattelagen, ska ändras så att det motsvarar ministeriets nuvarande finskspråkiga namn ulkoministeriö. Denna ändring berör inte svenskan. Detta har beaktats i lagförslaget. Försvarsministeriet föreslog i sitt utlåtande dessutom vissa preciseringar av de termer kring försvarsinsatser som används i motiveringen till propositionen och av beskrivningen av nuläget när det gäller EU:s gemensamma försvarspolitik. Dessa har i stor utsträckning beaktats i motiveringen till lagförslaget.

Skatteförvaltningen föreslog i sitt utlåtande med hänvisning till förfarandet för diplomatförvärv i 127 § i mervärdesskattelagen att ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till försvarsförvaltningen och att försvarsförvaltningen ska fastställa om sökanden på basis av sin ställning samt varans eller tjänstens användningsändamål har rätt till återbäring. Inom ramen för detta förfarande ska Skatteförvaltningen kontrollera förutsättningarna för återbäring och återbetala skatten. Skatteförvaltningen föreslog att motsvarande förfarande ska tillämpas också i fråga om punktskattelagen. Detta ansågs inte motiverat av administrativa och tillsynsrelaterade skäl. Det bör dessutom beaktas att enligt de nuvarande förfarandena i 129 och 129 a § i mervärdesskattelagen, som gäller EU:s institutioner och beställda undersökningar, återbärs skatten till Skatteförvaltningen på basis av ansökan. Det förfarande som föreslås i förslaget motsvarar detta återbäringsförfarande. Skatteförvaltningen kan dessutom avtala med försvarsförvaltningen om praxisen i samband med återbäringsförfarandet.

7 Specialmotivering

7.1 Mervärdesskattelagen

26 c §. I paragrafen föreskrivs det om de villkor i fråga om köpare och säljare som gäller definitionen av gemenskapsinternt förvärv. I 3 mom. anges de situationer där det inte är fråga om gemenskapsinternt förvärv. Den nuvarande 3 mom. 2 punkten gäller återbäring för diplomatförvärv och 3 mom. 3 punkten gäller återbäring till internationella organisationer. Enligt dessa punkter är det inte fråga om gemenskapsinternt förvärv, om förvärvet av varan skulle berättiga

till återbäring för diplomatförvärv enligt 127 § om försäljningen skulle ske i Finland, eller förvärvaren är en internationell organisation eller dess personal, som enligt avtalet om grundande av organisationen eller värdlandsöverenskommelsen skulle ha rätt till återbäring för den skatt som ingår i förvärvet, om försäljningen skulle ske i Finland.

Till 3 mom. 2 punkten fogas en hänvisning till en ny 129 c §, som gäller försvarsinsatser inom unionen. Det är således inte heller fråga om gemenskapsinternt förvärv när förvärvet av varan skulle berättiga till återbäring enligt 129 c §, om försäljningen skulle ske i Finland. Bestämmelsen är förenlig med artikel 3.1 a i mervärdesskattedirektivet.

Enligt 72 b § 3 mom. 2 punkten i mervärdesskattelagen är det inte fråga om gemenskapsintern försäljning när köparens förvärv inte med stöd av en bestämmelse som i medlemsstaten i fråga motsvarar 26 c § 3 mom. utgör ett skattepliktigt gemenskapsinternt förvärv. I fråga om undantag från skatteplikt för försäljning enligt ändringsdirektivet är det således inte nödvändigt att införa någon särskild bestämmelse om avgränsning utanför begreppet gemenskapsintern försäljning. Bestämmelserna i 72 b § 3 mom. 2 punkten i mervärdesskattelagen motsvarar artikel 139.1 i mervärdesskattedirektivet.

26 j §. I ett nytt första stycke i artikel 22, som fogats till mervärdesskattedirektivet genom ändringsdirektivet, föreskrivs det att om de väpnade styrkorna i en medlemsstat, som deltar i en försvarsinsats (tidigare: försvarsansträngning) som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, ska användningen likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143.1 ga. Bestämmelsen motsvarar den nuvarande artikel 22 i mervärdesskattedirektivet som gäller Nato och som i och med ändringarna av direktivet blir artikel 22 andra stycket. Enligt artikel 23 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att transaktioner som skulle ha betraktats som leverans av varor om de hade genomförts inom deras territorier av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap, betraktas som gemenskapsinternt förvärv av varor.

Det föreslås att det till mervärdesskattelagen fogas en ny 26 j §, i vilken det tas in en bestämmelse som motsvarar det nya första stycket i artikel 22 i direktivet. Om försvarsmakten i en medlemsstat, för användning av de väpnade styrkorna eller av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor som inte skulle vara berättigade till skattefrihet enligt 94 § 1 mom. 24 punkten om det var fråga om import till Finland likställs användningen med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag. Detta gäller endast varor vars förvärv eller import ursprungligen har befriats från skatt med stöd av 72 d § 5 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten eller 129 c § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

Den nya bestämmelsen gäller situationer där en medlemsstats väpnade styrkor har deltagit i unionens gemensamma försvarsinsatser i en annan medlemsstat och de med stöd av bestämmelserna i ändringsdirektivet skattefritt har förvärvat eller importerat varor för att användas i dessa försvarsinsatser. Bestämmelsen gäller till exempel sådana situationer där den finska försvarsmaktens väpnade styrkor har deltagit i unionens gemensamma försvarsinsatser i en annan medlemsstat och då skattefritt har köpt varor för att användas i den medlemsstaten och varorna i fråga överförs för att användas av den finska försvarsmakten i Finland. Med stöd av bestämmelsen ska försvarsmakten betala skatt för bruk av sådana varor på finskt territorium. Bestämmelsen gäller också situationer där en annan medlemsstats väpnade styrkor tar varor i sådant bruk som inte berättigar till skattefrihet redan när de befinner sig i Finland.

72 d §. I paragrafen föreskrivs det om skattefri försäljning av varor och tjänster till i andra medlemsstater belägna diplomatiska beskickningar, organ inom Europeiska unionen, internationella organisationer och försvarsmakterna i stater som är medlemmar i Atlantpakten. Enligt 4 mom. betalas skatt inte på försäljning av varor och tjänster som tillhandahålls väpnade styrkor i en annan medlemsstat när styrkorna tillhör en stat som är medlem i Atlantpakten och deltar i gemensamt försvar eller när varorna och tjänsterna tillhandahålls civilpersonal som åtföljer dessa styrkor eller de är avsedda för styrkornas mässar och marketenterier, under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i destinationsstaten. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar. Enligt 5 mom. ska förutsättningarna för skattefrihet påvisas så som föreskrivs genom förordning.

Enligt en ny punkt bb som genom ändringsdirektivet fogats till artikel 151.1 i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna undanta från skatteplikt leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till en annan medlemsstat, avsedda för väpnade styrkor tillhörande någon annan medlemsstat än destinationsmedlemsstaten samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Enligt artikel 151.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet ska undantagen enligt artikeln tillämpas inom de gränser som fastställs av värdmedlemsstaten. Bestämmelsen gäller också den nya skattefrihet som gäller förvärv i samband med försvarsinsatser inom unionen. I enlighet med detta konstateras det i 5 mom. att skattefrihet beviljas under motsvarande förutsättningar som den beviljas i destinationsstaten.

Enligt artikel 151.2 i direktivet får undantaget när det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten. Detta innebär att i gränsöverskridande situationer ska undantag från skatteplikt i fråga om varor beviljas genom att man tillämpar direkt undantag från skatteplikt. Finland tillämpar för närvarande direkt undantag från skatteplikt vid försäljning av varor och tjänster i situationer där till exempel organ inom Europeiska unionen eller försvarsmakterna i stater som är medlemmar i Atlantpakten är belägna i en annan medlemsstat. Enligt förslaget ska undantaget på motsvarande sätt gälla också i fråga om försvarsinsatser inom unionen genom att direkt skattefrihet tillämpas när det är fråga om försäljning av varor och tjänster till väpnade styrkor som är belägna i en annan medlemsstat.

Det föreslås att 5 mom. ändras så att det i momentet tas in en bestämmelse som motsvarar den nya punkten bb i 151.1 i ändringsdirektivet. I momentet föreskrivs det att skatt inte betalas på försäljning av varor och tjänster till försvarsmakten i en medlemsstat för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor i en annan medlemsstat än Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utanför sin medlemsstat. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar. Skattefrihet beviljas under motsvarande förutsättningar som den beviljas i destinationsstaten. Paragrafens nuvarande 5 mom. föreslås bli 6 mom.

Bestämmelsen gäller situationer där försvarsmaktens väpnade styrkor i en EU-medlemsstat deltar i unionens gemensamma försvarsinsatser utanför sin stat i någon annan medlemsstat än Finland och köper varor eller tjänster från Finland för att användas utanför den egna staten. Bestämmelsen ska enligt förslaget också gälla försäljning av varor och tjänster till den finländska försvarsmakten i situationer där försvarsmaktens väpnade styrkor deltar i unionens gemen-

samma försvarsinsatser utanför Finland och köper varor eller tjänster från Finland för att användas i det landet. I annat fall försätts förvärv som den finska försvarsmakten gjort i Finland i en sämre ställning än förvärv från andra medlemsstater eller länder utanför EU.

I artikel 51.1 i rådets genomförandeförordning (EU) N:o 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *genomförandeförordningen*, föreskrivs det att om mottagaren av en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster är etablerad inom gemenskapen, men inte i den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet äger rum, ska intyget om undantag från mervärdesskatte- och/eller punktskatteplikt som fastställs i bilaga II till förordningen, tjäna som en bekräftelse på att transaktionen är berättigad till ett sådant undantag enligt artikel 151 i mervärdesskattedirektivet. I enlighet med förordningen ska försvarsmakten i de övriga medlemsstaterna således använda intyget i fråga vid köp av varor eller tjänster från Finland. Enligt artikel 51.3 i genomförandeförordningen ska leverantören eller tillhandahållaren införskaffa intyget från mottagaren av varorna eller tjänsterna och behålla intyget som en del av sina räkenskaper.

Enligt det gällande 5 mom. ska förutsättningarna för skattefrihet påvisas så som föreskrivs genom förordning. Bestämmelsen i 3 § 3 mom. i statsrådets förordning om mervärdesskatten (1356/2016), nedan *förordningen om mervärdesskatten*, gäller påvisande av förutsättningarna för skattefrihet vid förvärv som görs av stater som är medlemmar i Atlantpakten. Enligt bestämmelsen ska i fall som avses i 72 d § 4 mom. i mervärdesskattelagen säljaren av varor och tjänster ha en skriftlig bekräftelse från den behöriga myndigheten i destinationsstaten på att sådan försäljning är skattefri eller att förvärvet berättigar till återbäring av skatt när försäljningen sker i destinationsstaten. Avsikten är att det till 3 § 3 mom. i förordningen fogas en hänvisning till 72 d § 5 mom. i lagförslaget, som gäller försvarsinsatser inom unionen.

94 §. I paragrafen föreskrivs det om skattefrihet för varor som importeras.

Enligt ett nytt led ga som genom ändringsdirektivet fogas till artikel 143.1 i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta import av varor till en medlemsstat som görs av väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater för användning av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Det föreslås att 94 § 1 mom. 24 punkten i mervärdesskattelagen ändras så att det i punkten tas in en bestämmelse som motsvarar det nya ledet ga i 143.1 i ändringsdirektivet. Enligt punkten är import av varor som importerats för användning av en annan medlemsstats försvarsmakt skattefri, om varorna importeras för användning enligt 129 c § i lagförslaget.

Paragrafens 1 mom. 22 punkt gäller varor som importeras för officiellt bruk av organ inom EU och paragrafens 1 mom. 23 punkt varor som importeras under de förutsättningar och med de begränsningar som har fastställts i avtalet om grundande av en internationell organisation eller i värdlandsöverenskommelsen. Skattefrihet i det förstnämnda fallet förutsätter att grunden för den skatt som ska betalas på importen av en vara, ökad med mervärdesskattens andel, är minst 80 euro och skattefrihet i det senare fallet att grunden för den skatt som ska betalas på importen, ökad med mervärdesskattens andel, är minst 170 euro. De gränsvärdena för skattefrihet som ingår i bestämmelserna är desamma som i de paragrafer som gäller återbäring av skatt som ingår i inhemska försäljningar till motsvarande parter. Enligt motiveringen till den regeringsproposition som gäller saken (RP 162/2010 rd) grundar sig förutsättningarna för återbetalning i fråga

om organ inom EU på protokollet om immunitet och privilegier och dess genomförandebestämmelser. Enligt motiveringen finns det i avtalen om grundande av internationella organisationer eller i värdlandsöverenskommelserna i regel bestämmelser om att skattefriheten endast gäller anskaffningar av större värde och om att gränobeloppet på 170 euro i praktiken har tillämpats på ett enhetligt sätt i fråga om internationella organisationer. Enligt motiveringen överensstämmer gränsen dessutom med den gräns som tillämpas i fråga om diplomatförvärv. Av administrativa skäl och i överensstämmelse med de gällande bestämmelserna om internationella organisationer och diplomatförvärv föreslås det i fråga om försvarsinsatser inom unionen att en förutsättning för att importen ska vara skattefri är att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro.

En bestämmelse som motsvarar den nuvarande 1 mom. 24 punkten tas in i den nya 26 punkten. Dessutom ändras utrikesministeriets finskspråkiga namn ulkoasiainministeriö i den nuvarande 1 mom. 23 punkten så att det motsvarar ministeriets nuvarande finskspråkiga namn ulkomini-steriö. Denna ändring berör inte svenskan.

128 §. Det föreslås att utrikesministeriets finskspråkiga namn ulkoasiainministeriö i det nuvarande 1 mom. ändras så att det motsvarar ministeriets nuvarande finskspråkiga namn ulkomini-steriö. Denna ändring berör inte svenskan.

129 §. I paragrafen föreskrivs det om återbetalning av skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster till i Finland belägna organ inom Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen. Enligt 3 mom. återbetalas skatten kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Paragrafen innehåller inte någon bestämmelse om den tidsfrist inom vilken ansökan om återbetalning ska göras. Enligt 128 § 1 mom., som gäller diplomatförvärv, ska ansökan om skatteåterbäring lämnas senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Denna tidsfrist har i praktiken iakttagits också i situationer som gäller Europeiska unionen och andra internationella organisationer. Till 3 mom. fogas för tydlighetens skull ett omnämnande av att ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan.

129 a §. I paragrafen föreskrivs det om återbetalning till Europeiska unionen av den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster i situationer som gäller beställda undersökningar. Enligt 3 mom. återbetalas skatten kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Paragrafen innehåller inte någon bestämmelse om den tidsfrist inom vilken ansökan om återbetalning ska göras. Enligt 128 § 1 mom., som gäller diplomatförvärv, ska ansökan om skatteåterbäring lämnas senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Denna tidsfrist har i praktiken iakttagits också i situationer som gäller Europeiska unionen och andra internationella organisationer. Till 3 mom. fogas för tydlighetens skull ett omnämnande av att ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan.

129 b §. I paragrafen föreskrivs det om återbetalning av skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster till internationella organisationer som är belägna i Finland och som har erkänts av Finland samt till deras personal. Enligt gällande 3 mom. återbetalas skatten kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till utrikesministeriet. Paragrafen innehåller inte någon bestämmelse om den tidsfrist inom vilken ansökan om återbetalning ska göras. Enligt 128 § 1 mom., som gäller diplomatförvärv, ska ansökan om skatteåterbäring lämnas senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Denna tidsfrist har i praktiken iakttagits också i skatteåterbäringssituationer som gäller Europeiska unionen och andra internationella organisationer. Till 3 mom. fogas för tydlighetens skull ett omnämnande av att ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Dessutom ändras utrikesministeriets finskspråkiga namn ulkoasiainministeriö i det nuvarande 3 mom. så att det motsvarar ministeriets nuvarande finskspråkiga namn ulkomini-steriö. Denna ändring berör inte svenskan.

129 c §. Enligt en ny punkt ba som genom ändringsdirektivet fogas till artikel 151.1 i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster inom en medlemsstat, avsedda antingen för väpnade styrkor tillhörande andra medlemsstater samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Enligt artikel 151.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet ska undantagen enligt artikeln tillämpas inom de gränser som fastställs av värdmedlemsstaten. Bestämmelsen gäller också den nya skattefrihet som gäller förvärv i samband med försvarsinsatser inom unionen.

Enligt artikel 151.2 i direktivet får undantaget när det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten. Förfarandet med återbetalning tillämpas i Finland för närvarande heltäckande i fråga om förvärv som görs av i Finland belägna diplomatiska beskickningar, organ inom EU och internationella organisationer. Enligt förslaget ska undantaget på motsvarande sätt gälla också i fråga om förvärv i samband med försvarsinsatser inom unionen genom tillämpning av återbetalningsförfarandet, när de väpnade styrkorna befinner sig i Finland. När det gäller försvarsinsatser inom unionen ska återbetalningen av skatt höra till Skatteförvaltningens behörighet.

I gällande 129 c § i mervärdesskattelagen föreskrivs det att om skatt har återburits med stöd av 129, 129 a eller 129 b § till ett för stort belopp, kan det överstora skattebelopp som återburits dras av från ett skattebelopp som återbärs senare. Denna bestämmelse intas i 129 d § i lagförslaget, och i 129 c § i lagförslaget intas en bestämmelse som motsvarar den nya punkten ba i artikel 151.1 i ändringsdirektivet. Enligt bestämmelsen återbetalas till försvarsmakten i en annan medlemsstat den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Enligt förslaget gäller rätten till återbäring även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland.

En förutsättning för återbäring är alltså att förvärvet har gjorts och återbäringen söks av en annan medlemsstats försvarsmakt. Återbäringen ska inte i något fall gälla den finska försvarsmaktens förvärv. En förutsättning är också att en annan medlemsstats försvarsmakts väpnade styrkor i Finland eller civilpersonal som åtföljer dem deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Med officiellt bruk avses uttryckligen bruk i uppgifter som hänför sig till denna försvarsinsats. Den förutsättning som gäller officiellt bruk intas av administrativa skäl och för att tydligt avgränsa tillämpningsområdet. En motsvarande avgränsning ingår i 129 § som gäller organ inom Europeiska unionen.

Av administrativa skäl ska förutsättningen för återbäring enligt 2 mom. i den föreslagna paragrafen, på motsvarande sätt som enligt 94 § 1 mom. 24 punkten i lagförslaget, vara att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro. Detta motsvarar de förutsättningar för återbäring av skatt som ingår i förvärv som gjorts av diplomatiska beskickningar och internationella organisationer och som det föreskrivs om i 127 och 129 b §.

Enligt 3 mom. i förslaget återbetalas skatten kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Denna period överensstämmer med de perioder som gäller i fråga om andra

internationella aktörers ansökan om återbetalning av skatt. Av administrativa skäl ska ansökan göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Detta motsvarar den gällande tidsfristen för diplomatförvärv i 128 §. Tidsfristen har i praktiken iakttagits också i situationer som gäller Europeiska unionen och internationella organisationer. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

Enligt 4 mom. i förslaget ska Skatteförvaltningen bestämma närmare vilka uppgifter som ska ingå i ansökan och vilka handlingar som ska fogas till ansökan. I fråga om diplomatförvärv som avses i 128 § behöver sökanden för närvarande inte foga en faktura till sin ansökan om återbäring, utan fakturan begärs vid behov. I Skatteförvaltningens anvisning (Försäljning till diplomater, internationella organisationer, organ inom Europeiska unionen samt försvarsmakterna i stater som är medlemmar i Atlantpakten, har getts 2.2.2011) förutsätts det att ansökan innehåller en specifikation av fakturorna. Avsikten är att motsvarande förfarande ska tillämpas på ansökningar enligt 129 c § i lagförslaget.

Enligt förslaget ska det till 3 § i statsrådets förordning om mervärdesskatten fogas ett nytt 6 mom., enligt vilket Skatteförvaltningen bekräftar på begäran av en annan medlemsstats försvarsmakts väpnade styrkor i Finland, av den civilpersonal som åtföljer dem eller av deras mäsar eller marketenterier, då dessa har för avsikt att förvärva varor och tjänster i en annan medlemsstat, att de är berättigade till återbäring av den skatt som ingår i förvärvet när försäljningen sker i Finland.

129 d §. Det föreslås att man i paragrafen tar in bestämmelsen i den gällande 129 c § om att skatt som återbetalats till ett för stort belopp dras av från ett skattebelopp som återbetalas senare. Till bestämmelsen fogas också en hänvisning till 129 c § i lagförslaget, som gäller försvarsinsatser inom unionen. Paragrafens nuvarande bestämmelse om rätten för Europeiska unionen och andra internationella organisationer att söka ändring och om tidsfristen för begäran om omprövning tas in i en ny 129 e §.

129 e §. Till lagen fogas en ny 129 e §, i vilken den bestämmelse som för närvarande finns i 129 d § tas in. Paragrafens 1 mom. gäller Europeiska unionens och andra internationella organisationers rätt att söka ändring och 2 mom. beräkningen av tidsfristen för begäran om omprövning. Till 1 och 2 mom. fogas också en hänvisning till den nya 129 c § i lagförslaget, som gäller försvarsinsatser inom unionen. Rätten att söka ändring enligt 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ gäller också den som är berättigad till återbäring enligt 129 c §. På ändringssökande tillämpas omprövningsförfarandet. På motsvarande sätt ska bestämmelsen i 2 mom. om beräkning av tidsfristen för begäran om omprövning också gälla beslut som fattats med stöd av 129 c §. Tidsfristen beräknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet gäller.

134 §. I paragrafen föreskrivs om tillämpningen av de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. på försäljning som omfattas av dessa ordningar. Paragrafens 2 mom. innehåller en begränsning som gäller den särskilda ordningen för importerade varor. På grund av de ändringar som föreslås i 94 § i mervärdesskattelagen ersätts hänvisningen i 2 mom. till 94 § 1 mom. 24 punkten med en hänvisning till 94 § 1 mom. 26 punkten.

209 r §. I paragrafen föreskrivs det om förvaringen av fakturor som ligger till grund för en sådan ansökan om skatteåterbäring som gäller i 128 § avsedda diplomatförvärv. Enligt bestämmelsen ska fakturan förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag. I fråga om diplomatförvärv behöver sökanden inte foga en faktura till sin ansökan om återbäring, utan fakturan begärs vid behov. I Skatteförvaltningens anvisning förutsätts det dock att ansökan innehåller en specifikation av fakturorna.

Den nya 129 c § som föreslås bli fogad till mervärdesskattelagen gäller skattefri försäljning av varor och tjänster till en annan medlemsstats försvarsmakt som finns på finskt territorium. Till 209 r § fogas därför en hänvisning till 129 c §. Till bestämmelsen fogas också en hänvisning till skatteåterbäringssituationer enligt 129 och 129 a § som gäller Europeiska unionen och enligt 129 b § som gäller internationella organisationer. Förvaringstiden för fakturor är således enhetlig i alla de situationer som avses i 128, 129 och 129 a–129 c §.

7.2 Punktskattelagen

18 §. Befrielse från punktskatt. I 1 mom. föreskrivs om de aktörer som är berättigade till befrielse från punktskatt när vissa villkor uppfylls. Enligt 2 mom. kan punktskattepliktiga produkter säljas skattefritt från ett skatteupplag för de ändamål som nämns i 1 mom. Skattefriheten kan även förverkligas genom återbetalning av punktskatten. Det föreslås att 1 mom. ändras så att till momentet fogas en befrielse från punktskatt när det är fråga om en gemensam försvarsinsats inom unionen. Denna skattefrihet motsvarar den skattefrihet som gäller för de stater som är parter i Nordatlantiska fördraget. Enligt den nya 4 punkten i momentet är sådana harmoniserade punktskattepliktiga produkter skattefria som överläts för offentligt bruk av andra medlemsstaters väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller av deras mässar eller marketenterier, när sådana styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Befrielsen från punktskatt gäller inte den finska försvarsmaktens väpnade styrkor.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

De ändringar som förslaget förutsätter görs i statsrådets förordning om mervärdesskatten.

Enligt 3 § 3 mom., som gäller stater som är medlemmar i Atlantpakten, ska i fall som avses i 72 d § 4 mom. i mervärdesskattelagen säljaren av varor och tjänster ha en skriftlig bekräftelse från den behöriga myndigheten i destinationsstaten på att sådan försäljning är skattefri eller att förvärvet berättigar till återbäring av skatt när försäljningen sker i destinationsstaten. Till 3 § 3 mom. i förordningen fogas en hänvisning till det nya 72 d § 5 mom. i lagförslaget, som gäller försvarsinsatser inom unionen.

Enligt gällande 3 § 4 mom. bekräftar utrikesministeriet på begäran av bland annat en i Finland belägen diplomatisk beskickning eller en internationell organisation, då dessa har för avsikt att förvärva varor och tjänster i en annan medlemsstat, att de är berättigade till återbäring av den skatt som ingår i förvärvet eller att sådan försäljning av varorna och tjänsterna är skattefri när försäljningen sker i Finland. Bekräftelsen ges på en blankett som Skatteförvaltningen eller, i fråga om punktskattepliktiga varor, Tullen fastställer.

I 3 § 6 mom. i förordningen tas det in en ny bestämmelse, enligt vilken Skatteförvaltningen bekräftar på begäran av en annan medlemsstats försvarsmakts väpnade styrkor i Finland, av den civilpersonal som åtföljer dem eller av deras mässar eller marketenterier, då dessa har för avsikt att förvärva varor och tjänster i en annan medlemsstat, att de är berättigade till återbäring av den skatt som ingår i förvärvet eller att sådan försäljning av varorna och tjänsterna är skattefri när försäljningen sker i Finland.

9 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2022.

De ändringar som föreslås i mervärdesskattelagen ska tillämpas om en såld vara levereras, en tjänst utförs, en vara överförs från upplagringsförfarande, ett gemenskapsinternt varuförvärv görs eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § uppstår den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Kläm

Eftersom rådets direktiv (EU) 2019/2235 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 26 c § 3 mom. 2 punkten, den finska språkdräkten i 94 § 1 mom. 23 punkten samt 94 § 1 mom. 24 och 25 punkten, den finska språkdräkten i 128 § 1 mom., 129 § 3 mom., 129 a § 3 mom., 129 b § 3 mom., 129 c §, 129 d §, 134 § 2 mom. och 209 r §,

sådana de lyder, 26 c § 3 mom. 2 punkten samt 94 § 1 mom. 24 och 25 punkten i lag 1113/2021, 94 § 1 mom. 23 punkten, 129, 129 a och 129 b § i lag 1392/2010, 128 § 1 mom., 129 c, 129 d och 209 r § i lag 773/2016 och 134 § 2 mom. i lag 387/2021, samt

fogas till lagen en ny 26 j §, till 72 d §, sådan den lyder i lagarna 1767/1995, 1265/1997 och 1392/2021, ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 6 mom., till 94 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1218/1994, 1486/1994, 763/1999, 940/1999, 935/2004, 1359/2009, 1392/2010, 1202/2011, 305/2016, 1113/2021 och 1369/2021, en ny 26 punkt och till lagen en ny 129 e § som följer:

3 a kap.

Gemenskapsinterna varuförvärv

26 c §

Det är inte heller fråga om ett gemenskapsinternt förvärv, om

2) förvärvet av varan skulle berättiga till återbäring enligt 127 eller 129 c §, om försäljningen skulle ske i Finland, eller

26 j §

Om försvarsmakten i en medlemsstat, för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, tar sådana varor i bruk som inte skulle vara berättigade till skattefrihet enligt 94 § 1 mom. 24 punkten om det var fråga om import till Finland, ska användningen likställas med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag. Detta gäller endast varor vars förvärv eller import ursprungligen har befriats från skatt med stöd av 72 d § 5 mom., 94 § 1 mom. 24 punkten eller 129 c § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

72 d §

Skatt betalas inte på försäljning av varor och tjänster till försvarsmakten i en medlemsstat för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor i en annan medlemsstat än Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna utanför sin medlemsstat. Skattefrihet beviljas under motsvarande förutsättningar som den beviljas i destinationsstaten. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar.

Förutsättningarna för skattefrihet skall påvisas så som stadgas genom förordning.

94 §

Skattefri är import av följande varor:

23) varor som importeras av sådana internationella organisationer som avses i 129 b § samt av deras personal, under de förutsättningar och med de begränsningar som har fastställts i avtalet om grundande av organisationen eller i värdlandsöverenskommelsen och under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro; utrikesministeriet fastställer om sökanden har rätt till skattefrihet på grundval av avtalet om grundande av organisationen eller värdlandsöverenskommelsen, sökandens ställning eller varans användningsändamål,

24) varor som importerats för användning enligt 129 c § av en annan medlemsstats försvarsmakt, under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro,

25) import av varor som görs av Europeiska kommissionen eller av en byrå eller ett organ som inrättats med stöd av unionsrätten, när kommissionen eller en sådan byrå eller ett sådant organ importerar varorna i fråga vid utförandet av sina uppgifter enligt unionsrätten i syfte att hantera covid-19-pandemin, utom om varorna används av kommissionen eller en sådan byrå eller ett sådant organ för återförsäljning mot vederlag,

26) varor i fråga om vilka den mervärdesskatt som betalas på försäljningen ska deklarerats i den särskilda ordning som avses i 133 r §, om det individuella registreringsnummer som tilldelats den skattskyldige för användning av den särskilda ordningen har anmälts till Tullen senast när importanmälan lämnas.

128 §

Ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till utrikesministeriet för varje kvartal under kalenderåret och senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning samt ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till skatteåterbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring och återbetalar skatten.

Europeiska unionen och övriga internationella organisationer

129 §

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan.

129 a §

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan.

129 b §

Ansökan görs kvartalsvis till utrikesministeriet. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av avtalet om grun-

dande av organisationen eller värdlandsöverenskommelsen, sökandens ställning och varans eller tjänstens användningsändamål har rätt till återbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar de övriga förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

129 c §

Till försvarsmakten i en annan medlemsstat återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utanför sin medlemsstat. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mässar eller marketenterier i Finland.

Förutsättningen för återbäring är att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro.

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

Skatteförvaltningen bestämmer närmare vilka uppgifter som ska ingå i ansökan och vilka handlingar som ska fogas till ansökan.

129 d §

Om skatt har återburits till för stort belopp med stöd av 129 och 129 a–129 c §, kan det överstora skattebelopp som återburits dras av från ett skattebelopp som återbärs senare.

129 e §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 129 och 129 a–129 c §.

När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 129 och 129 a–129 c § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.

134 §

Försäljningen av varor ska dock inte deklarerar i den särskilda ordning som avses i 133 r § om det ska betalas skatt på importen av varorna på grund av att det individuella registreringsnummer som tilldelats för användning av den särskilda ordningen inte har meddelats Tullen på det sätt som avses i 94 § 1 mom. 26 punkten.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128, 129 och 129 a–129 c § ska förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas om en såld vara har levererats, en tjänst utförts, ett gemenskapsinternt varuförvärv gjorts, en vara överförs från upplagringsförfarande eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § i mervärdesskattelagen (1501/1993) har uppstått den dag lagen träder i kraft eller därefter.

2.

Lag

om ändring av 18 § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i punktskattelagen (182/2010) 18 § 1 mom., sådant det lyder i lag 311/2016, som följer:

18 §

Befrielse från punktskatt

Skattefria är produkter som

1) är avsedda för officiellt bruk vid i Finland verksamma utländska diplomatiska representationer, konsulat som förestås av en utsänd konsul eller med dem jämförbara beskickningar eller för diplomatiska representanter, utsända konsulers eller med dem jämförbara personers eller till deras hushåll hörande familjemedlemmars personliga bruk,

2) är avsedda att användas av i Finland verksamma internationella organisationer, inom de gränser och på de villkor som bestämts genom internationella konventioner om upprättande av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,

3) är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,

4) är avsedda att användas av andra medlemsstaters väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när sådana styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,

5) är avsedda att användas av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,

6) är avsedda för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mer-värdesskatt,

7) för officiellt bruk levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i Finland, om produkternas skattepliktiga anskaffningspris sammanlagt uppgår till minst 80 euro, samt produkter som levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i en annan medlemsstat under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i etableringsstaten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 28 april 2022

Statsminister

RP 66/2022 rd

Sanna Marin

Finansminister Annika Saarikko

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 26 c § 3 mom. 2 punkten, den finska språkdräkten i 94 § 1 mom. 23 punkten samt 94 § 1 mom. 24 och 25 punkten, den finska språkdräkten i 128 § 1 mom., 129 § 3 mom., 129 a § 3 mom., 129 b § 3 mom., 129 c §, 129 d §, 134 § 2 mom. och 209 r §,

sådana de lyder, 26 c § 3 mom. 2 punkten samt 94 § 1 mom. 24 och 25 punkten i lag 1113/2021, 94 § 1 mom. 23 punkten, 129, 129 a och 129 b § i lag 1392/2010, 128 § 1 mom., 129 c, 129 d och 209 r § i lag 773/2016 och 134 § 2 mom. i lag 387/2021, samt

fogas till lagen en ny 26 j §, till 72 d §, sådan den lyder i lagarna 1767/1995, 1265/1997 och 1392/2021, ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 6 mom., till 94 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1218/1994, 1486/1994, 763/1999, 940/1999, 935/2004, 1359/2009, 1392/2010, 1202/2011, 305/2016, 1113/2021 och 1369/2021, en ny 26 punkt och till lagen en ny 129 e § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a kap.

3 a kap.

Gemenskapsinterna varuförvärv

Gemenskapsinterna varuförvärv

26 c §

26 c §

Det är inte heller fråga om ett gemenskapsinternt förvärv, om

Det är inte heller fråga om ett gemenskapsinternt förvärv, om

2) förvärvet av varan skulle berättiga till återbäring enligt 127 §, om försäljningen skulle ske i Finland, eller

2) förvärvet av varan skulle berättiga till återbäring enligt 127 *eller* 129 c §, om försäljningen skulle ske i Finland, eller

26 j §

Om försvarsmakten i en medlemsstat, för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem, tar sådana varor i bruk som inte skulle vara berättigade till skattefrihet enligt 94 § 1 mom. 24 punkten om det var fråga om import till Finland, ska användningen likställas med gemenskapsinternt varuförvärv mot vederlag. Detta gäller endast varor vars förvärv eller import ursprungligen har befriats från skatt med stöd av 72 d § 5 mom., 94 § 1 mom. 24

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

punkten eller 129 c § eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat.

72 d §

72 d §

Förutsättningarna för skattefrihet skall påvisas så som stadgas genom förordning.

Skatt betalas inte på försäljning av varor och tjänster till försvarsmakten i en medlemsstat för användning av försvarsmaktens väpnade styrkor i en annan medlemsstat än Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när dessa styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken utanför sin medlemsstat. Skattefrihet beviljas under motsvarande förutsättningar som den beviljas i destinationsstaten. Skattefriheten gäller inte destinationsstatens eget försvar.

Förutsättningarna för skattefrihet skall påvisas så som stadgas genom förordning.

94 §

Skattefri är import av följande varor

94 §

Skattefri är import av följande varor:

23) varor som importeras av sådana internationella organisationer som avses i 129 b § samt av deras personal, under de förutsättningar och med de begränsningar som har fastställts i avtalet om grundande av organisationen eller i värdlandsöverenskommelsen och under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro; utrikesministeriet fastställer om sökanden har rätt till skattefrihet på grundval av avtalet om grundande av organisationen eller värdlandsöverenskommelsen, sökandens ställning eller varans användningsändamål,

23) varor som importeras av sådana internationella organisationer som avses i 129 b § samt av deras personal, under de förutsättningar och med de begränsningar som har fastställts i avtalet om grundande av organisationen eller i värdlandsöverenskommelsen och under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro; utrikesministeriet fastställer om sökanden har rätt till skattefrihet på grundval av avtalet om grundande av organisationen eller värdlandsöverenskommelsen, sökandens ställning eller varans användningsändamål,

24) varor i fråga om vilka den mervärdesskatt som betalas på försäljningen ska deklareras i den särskilda ordning som avses i 133 r §, om det individuella registreringsnummer som tilldelats den skattskyldige för användning av den särskilda ordningen har anmälts till Tullen senast när importanmälan lämnas,

24) varor som importerats för användning enligt 129 c § av en annan medlemsstats försvarsmakt, under förutsättning att grunden för den skatt som ska betalas på importen ökad med mervärdesskattens andel är minst 170 euro,

25) import av varor som görs av Europeiska kommissionen eller av en byrå eller ett organ

25) import av varor som görs av Europeiska kommissionen eller av en byrå eller ett organ

Gällande lydelse

som inrättats med stöd av unionsrätten, när kommissionen eller en sådan byrå eller ett sådant organ importerar varorna i fråga vid utförandet av sina uppgifter enligt unionsrätten i syfte att hantera covid-19-pandemin, utom om varorna används av kommissionen eller en sådan byrå eller ett sådant organ för återförsäljning mot vederlag.

Föreslagen lydelse

som inrättats med stöd av unionsrätten, när kommissionen eller en sådan byrå eller ett sådant organ importerar varorna i fråga vid utförandet av sina uppgifter enligt unionsrätten i syfte att hantera covid-19-pandemin, utom om varorna används av kommissionen eller en sådan byrå eller ett sådant organ för återförsäljning mot vederlag,

26) varor i fråga om vilka den mervärdesskatt som betalas på försäljningen ska deklarerar i den särskilda ordning som avses i 133 r §, om det individuella registreringsnummer som tilldelats den skattskyldige för användning av den särskilda ordningen har anmälts till Tullen senast när importanmälan lämnas.

128 §

Ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till utrikesministeriet för varje kvartal under kalenderåret och senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning samt ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till skatteåterbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring och återbetalar skatten.

128 §

Ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till utrikesministeriet för varje kvartal under kalenderåret och senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning samt ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till skatteåterbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring och återbetalar skatten.

Europeiska unionen och övriga internationella organisationer

Europeiska unionen och övriga internationella organisationer

129 §

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen.

129 §

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan.

129 a §

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen.

129 a §

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan.

Gällande lydelse

129 b §

Ansökan görs kvartalsvis till utrikesministeriet. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av avtalet om grundande av organisationen eller värdlandsöverenskommelsen, sökandens ställning och varans eller tjänstens användningsändamål har rätt till återbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar de övriga förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

129 c §

Om skatt har återburits med stöd av 129, 129 a eller 129 b § till ett för stort belopp, kan det överstora skattebelopp som återburits dras från ett skattebelopp som återbärs senare.

129 d §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 129, 129 a och 129 b §.

När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 129, 129 a och 129 b § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången

Föreslagen lydelse

129 b §

Ansökan görs kvartalsvis till utrikesministeriet. *Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan.* Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av avtalet om grundande av organisationen eller värdlandsöverenskommelsen, sökandens ställning och varans eller tjänstens användningsändamål har rätt till återbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar de övriga förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

129 c §

Till försvarsmakten i en annan medlemsstat återbetalas den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster som har köpts för officiellt bruk av försvarsmaktens väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem när de väpnade styrkorna deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik utanför sin medlemsstat. Rätten till återbäring gäller även den skatt som ingår i förvärvet av varor och tjänster för försörjning av deras mäs-sar eller marketenterier i Finland.

Förutsättningen för återbäring är att varans eller tjänstens skattebelagda inköpspris är minst 170 euro.

Skatten återbetalas kvartalsvis på basis av en ansökan som gjorts till Skatteförvaltningen. Ansökan ska göras inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Skatteförvaltningen kontrollerar förutsättningarna för återbäring och återbetalar skatten.

Skatteförvaltningen bestämmer närmare vilka uppgifter som ska ingå i ansökan och vilka handlingar som ska fogas till ansökan.

129 d §

Om skatt har återburits till för stort belopp med stöd av 129 och 129 a–129 c §, kan det överstora skattebelopp som återburits dras av från ett skattebelopp som återbärs senare.

Gällande lydelse

av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.

Föreslagen lydelse

129 e §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 129 och 129 a–129 c §.

När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 129 och 129 a–129 c § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.

134 §

Försäljningen av varor ska dock inte deklarerats i den särskilda ordning som avses i 133 r § om det ska betalas skatt på importen av varorna på grund av att det individuella registreringsnummer som tilldelats för användning av den särskilda ordningen inte har meddelats Tullen på det sätt som avses i 94 § 1 mom. 24 punkten.

134 §

Försäljningen av varor ska dock inte deklarerats i den särskilda ordning som avses i 133 r § om det ska betalas skatt på importen av varorna på grund av att det individuella registreringsnummer som tilldelats för användning av den särskilda ordningen inte har meddelats Tullen på det sätt som avses i 94 § 1 mom. 26 punkten.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128 § ska förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128, 129 och 129 a–129 c § ska förvaras i tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas om en såld vara har levererats, en tjänst utförts, ett gemenskapsinternt varuförvärv gjorts, en vara överförs från upplagringsförfarande eller skyldigheten att betala skatt för en importerad vara med stöd av 87 § i mervärdesskattelagen (1501/1993) har uppstått den dag lagen träder i kraft eller därefter.

2.

Lag

om ändring av 18 § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 18 § 1 mom., sådant det lyder i lag 311/2016, som följer:

Gällande lydelse

18 §

Befrielse från punktskatt

Skattefria är produkter som

- 1) är avsedda för officiellt bruk vid i Finland verksamma utländska diplomatiska representationer, konsulat som förestås av en utsänd konsul eller med dem jämförbara beskickningar eller för diplomatiska representanters, utsända konsulers eller med dem jämförbara personers eller till deras hushåll hörande familjemedlemmars personliga bruk,
- 2) är avsedda att användas av i Finland verksamma internationella organisationer, inom de gränser och på de villkor som bestämts genom internationella konventioner om upprättande av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,
- 3) är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
- 4) är avsedda att användas av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,

Föreslagen lydelse

18 §

Befrielse från punktskatt

Skattefria är produkter som

- 1) är avsedda för officiellt bruk vid i Finland verksamma utländska diplomatiska representationer, konsulat som förestås av en utsänd konsul eller med dem jämförbara beskickningar eller för diplomatiska representanters, utsända konsulers eller med dem jämförbara personers eller till deras hushåll hörande familjemedlemmars personliga bruk,
- 2) är avsedda att användas av i Finland verksamma internationella organisationer, inom de gränser och på de villkor som bestämts genom internationella konventioner om upprättande av dessa organisationer eller genom avtal med organisationernas ledning,
- 3) är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nordatlantiska fördraget, utom den medlemsstat där punktskatten kan tas ut, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,
- 4) *är avsedda att användas av andra medlemsstaters väpnade styrkor i Finland eller av den civilpersonal som åtföljer dem, eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier, när sådana styrkor deltar i en försvarsinsats som görs för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,*
- 5) är avsedda att användas av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier,

Gällande lydelse

5) är avsedda för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt,

6) för officiellt bruk levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i Finland, om produkternas skattepliktiga anskaffningspris sammanlagt uppgår till minst 80 euro, samt produkter som levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i en annan medlemsstat under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i etableringsstaten.

Föreslagen lydelse

6) är avsedda för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt,

7) för officiellt bruk levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i Finland, om produkternas skattepliktiga anskaffningspris sammanlagt uppgår till minst 80 euro, samt produkter som levereras till någon av Europeiska unionens institutioner i en annan medlemsstat under motsvarande förutsättningar som skattefrihet beviljas i etableringsstaten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Statsrådets förordning

om ändring av 3 § i statsrådets förordning om mervärdesskatten

I enlighet med statsrådets beslut
ändras i statsrådets förordning om mervärdesskatten (1356/2016) 3 § 3 mom. och
fogas till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1279/2021, ett nytt 6 mom. som
följer:

3 §

I fall som avses i 72 d § 4 och 5 mom. i mervärdesskattelagen ska säljaren av varor och tjänster ha en skriftlig bekräftelse från den behöriga myndigheten i destinationsstaten på att sådan försäljning är skattefri eller att förvärvet berättigar till återbäring av skatt när försäljningen sker i destinationsstaten.

Skatteförvaltningen bekräftar på begäran av en annan medlemsstats försvarsmakts väpnade styrkor i Finland, av den civilpersonal som åtföljer dem eller av deras mässar eller marketenterier, då dessa har för avsikt att förvärva varor och tjänster i en annan medlemsstat, att de är berättigade till återbäring av den skatt som ingår i förvärvet när försäljningen sker i Finland.

Denna förordning träder i kraft den 20 .